

Rima îmbrățișată

Caprar Florin

Ecou al unei dragoste trecute,
Un vers mereu rătăcitor prin stele,
Dintr-un poem al nopților pierdute
Pătrunde-adânc în gândurile mele.

E-un vers tăcut al vremilor în care
Ne răscoleau iubirile măiestre,
Când amândoi pierduți într-o visare,
Noi îl scriam cu trupurile noastre.

Un vers ce-i scrijelit în taina nopții
In sufletele noastre contopite,
Când ne lăsam purtați în voia sorții
Simțind din plin trăiri nebănuite.

Eram metafora iubirii tale,
Tu epitetul tristului meu suflet
Rătăcitor prin visele-mi astrale,
Iar viața mi-o faceai numai un zâmbet.

Eram nebunii-ncătușați de crudul
Amor naiv ce ne-a unit deodată,
Si adormeam strângând la pieptu-mi nudul,
Pe tine, rima mea... îmbrățișată.

Căprar Florin